Raad van State

200800448/1.
Datum uitspraak: 4 februari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/47521 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 10 januari 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 december 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 januari 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 januari 2008, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.L.N. Bakker, ambtenaar van Staat.

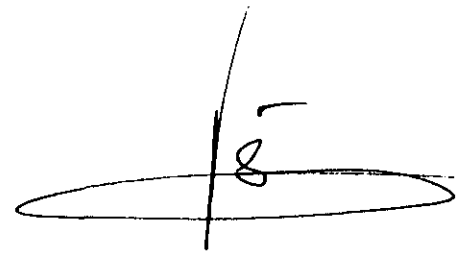
w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 februari 2008

395.
Verzonden: 4 februari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

10

POLITIE

Postadres Postbus 611
8000AP ZWOLLE

• IJsselland

Regio IJsselland
Korpsonderdeel 4 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door Y. Beumer
Telefoon 038- 498 33 55
Fax 038 498 33 80
V-nummer / Zaak / Zaak - 05/01/2007
Datum 19/12/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Registratie in INDIS 20 dec 2007
INDIS ontvangst datum 20 DEC 2007
Invoer controle 20-12-07

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Ylma Beumer, inspecteur van het regionaal politiekorps IJsselland,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, ieg met het oog op de uitzetting aan

---

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:
Voorna(a)m(en)	:
Geboortedatum	:
Geboorteplaats	:
Geboorteland	: Libanon
Nationaliteit(en)	: Onbekend, Staatloos
Geslacht	: mannelijk

---

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Zich bedient van een of meerdere aliassen
- Geen duurzame, zelfstandige middelen van bestaan.

De maatregel is opgelegd:

Plaats	: Deventer
Datum	: 19/12/2007

Tijd : 15:20 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
Y. Beumer

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

AFSCHRIFT

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 07/47521

Uitspraak op het beroep tegen de bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)
in het geding tussen:

geboren op ,
van Libanese nationaliteit,
IND dossiernummer 0608.19.0003,
alias : , geboren op
thans verblijvende op de detentieboot te Dordrecht,
raadsvrouw mr. J. Hofstede,
eiser;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
vertegenwoordigd door mr. R.A. Riezebos,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
verweerder.

1. Procesverloop

Op 19 december 2007, om 15.20 uur, is eiser, die geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft, met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld omdat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vordert (artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, Vw 2000).

Op 21 december 2007 heeft eiser tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Het beroep strekt tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 3 januari 2008. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn raadsvrouw. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

De rechtbank stelt allereerst vast dat verweerder ter zitting heeft verklaard dat de grond "veroordeeld ter zake van een misdrijf" niet langer aan eisers inbewaringstelling ten grondslag wordt gelegd.

De rechtbank stelt vast dat eiser de grond "zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn" niet heeft betwist. Eiser heeft er op gewezen dat de vertrektermijn weliswaar is verlopen, maar dat hij nog steeds een uitkering van het COA ontvangt en nog steeds een kamer heeft in het aanmeldcentrum. Voor zover hij daarmee beoogt te betogen dat de gronden "het niet beschikken over voldoende middelen van bestaan" en "het niet beschikken over een vaste woon- of verblijfplaats" ten onrechte aan de maatregel van bewaring ten grondslag zijn gelegd, overweegt de rechtbank het volgende.

Onder de noemer "middelen van bestaan" valt slechts het inkomen waarover de vreemdeling zelfstandig beschikt. Niet is gebleken dat eiser zelfstandig over voldoende middelen van bestaan beschikt. Een COA-uitkering kan niet als zodanig worden aangemerkt.

Eisers kamer in het aanmeldcentrum kan niet worden aangemerkt als vaste woon- of verblijfplaats. Nog daargelaten of een dergelijke kamer in het algemeen als een vast woon- of verblijfplaats zou kunnen worden aangemerkt leidt de rechtbank uit de gedingstukken af dat eiser niet in deze kamer verbleef, doch elders, namelijk bij zijn vriendin. Zo heeft eiser tijdens het eerst vertrekgesprek op 19 oktober 2007 verklaard alleen woensdag op het centrum aanwezig te zijn in verband met de meldplicht en daarna direct naar zijn vriendin te gaan. Over het verblijf bij zijn vriendin heeft eiser geen nadere informatie willen geven.

Derhalve is de rechtbank, anders dan eiser, van oordeel dat verweerder voornoemde gronden aan eisers inbewaringstelling ten grondslag heeft kunnen leggen. Dat eiser onderdak heeft bij zijn vriendin, die hem ook financieel ondersteunt, doet aan het voorgaande niet af.

Eiser heeft voorts betoogd dat de grond "het niet beschikken over een geldig identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000)" ten onrechte aan zijn bewaring ten grondslag is gelegd, nu hij in het bezit was van een Palestijnse identiteitskaart.

Dit betoog kan niet slagen, nu een Palestijnse identiteitskaart niet als een identiteitsdocument in de zin van artikel 4.21, Vb 2000, kan worden aangemerkt. Verweerder heeft de inbewaringstelling van eiser derhalve mede op deze grond kunnen baseren.

Eiser ontkent dat hij gebruik maakt dan wel heeft gemaakt van aliassen. Dit blijkt volgens hem evenmin uit het procesdossier. Eiser kan hierin niet worden gevolgd. Daartoe wordt overwogen dat uit het verslag van het vertrekgesprek van 13 december 2007 blijkt dat eiser in 2006 een asielaanvraag in Duitsland heeft ingediend onder de naam
met geboortedatum

Voor zover eiser heeft aangegeven dat hij bereid is zijn medewerking te verlenen aan zijn uitzetting naar Libanon en daarmee boogt te betogen dat verweerder had kunnen volstaan met het opleggen van een lichter middel dan bewaring, overweegt de rechtbank dat eiser, ondanks zijn in dit verband gedane toezeggingen, hiertoe nog geen pogingen heeft ondernomen.

Voor zover eiser ter zitting heeft geklaagd dat verweerder in de veertien dagen volgend op 20 december 2007 geen uitzettingshandelingen heeft verricht en zich in verband hiermee op het standpunt stelt dat verweerder onvoldoende voortvarendheid betracht ten aanzien van zijn uitzetting, overweegt de rechtbank als volgt.

Uit de telefoonnotitie van verweerder van 3 januari 2008 blijkt dat op 2 januari 2008 een vertrekgesprek met eiser is gevoerd. Tevens is in deze telefoonnotitie aangegeven dat aanvullende gegevens zijn verzonden naar de afdeling Laissez-Passer van de Dienst Terugkeer en Vertrek, ten behoeve van de op 21 december 2007 naar diezelfde afdeling verzonden aanvraag tot afgifte van een laissez-passer. De rechtbank gaat er vanuit dat dit is gebeurd en is van oordeel dat verweerder dusdoende voldoende voortvarend heeft gehandeld. In dit verband heeft eiser ter zitting nog aangegeven dat het opmerkelijk is dat, op dezelfde dag waarop het dossier van eiser door de vreemdelingendienst aan de Dienst Terugkeer en Vertrek is toegezonden, een aanvraag tot afgifte van een laissez-passer aan de Dienst Terugkeer en Vertrek is verzonden. De uitleg die verweerder hiervoor ter zitting heeft gegeven komt de rechtbank echter niet onwaarschijnlijk voor.

Het beroep is, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend.

3. Beslissing

De rechtbank
- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.I. van der Kris en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van M.J.P. Kambeel als griffier op 10 JAN 2008

Afschrift verzonden op: 10 JAN 2008

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage
Artikel 8.5 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Van der Linden en Hofstede

advocaten & procureurs

RAAD VAN STATE
1 7 JAN 2008
ZAAKNR. 4407
AAN:
BEHANDELD: DD: PR:

HOGER BEROEPSCHRIFT:

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
Van de Raad van State
Afdeling Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE.

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op , geboren in Libanon en van Palestijnse afkomst, IND-nr. 0608.19.003 0608.14.0433, verblijvende in de Detentieboot Dordrecht, verder te noemen appellant, te dezer zake domicilie kiezende te 7602 JP Almelo, aan de Ootmarsumsestraat nr. 104 (Postadres: Postbus 850, 7600 AW Almelo), ten kantore van de advocaat en procureur Mr J. Hofstede, die in deze door appellant bepaaldelijk tot gevolmachtigde is gekozen en als zodanig zal optreden alsmede door appellant bepaaldelijk is gevolmachtigd om voor hem onderhavige hoger beroepsprocedure aanhangig te maken.

Dit beroep is gericht tegen **DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE (STAAT DER NEDERLANDEN)**, zetelend te 's-Gravenhage, verder te noemen verweerder.

1.
Aan appellant is op 19 december 2007 de Maatregel van Vreemdelingenbewaring, ingevolge artikel 59, eerste lid aanhef en onder a Vw 2000, opgelegd.

2.
Namens appellant is tegen de Maatregel op 21 december 2007 beroep aangetekend, welk beroep is behandeld ter zitting van de Vreemdelingenkamer van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, d.d. 3 januari 2008.

3.
Bij uitspraak van 10 januari 2008, Awb-nr. 07/47521, heeft de Rechtbank voornoemd het beroep ongegrond verklaard. Een kopie van de uitspraak is bijgevoegd.

4.
Appellant kan zich met voormelde uitspraak niet verenigen, om welke reden hij bij deze hoger beroep instelt bij Uw College.

5.
Appellant verzoekt Uw college het door en namens hem in eerste aanleg gestelde als hier herhaald en ingelast te beschouwen.

Appellant wenst tegen voormelde uitspraak de navolgende grieven aan te voeren.

Grief I:

De Rechtbank heeft door op pagina 2/3, 4e alinea, te overwegen dat verweerder voornoemde gronden (... het niet zelfstandig beschikken over voldoende middelen van bestaan en het niet beschikken over een vaste woon- of verblijfplaats...) aan eisers inbewaringstelling ten grondslag heeft kunnen leggen.

Toelichting:

6.
Namens appellant is in beroep aangevoerd dat, weliswaar de voor hem geldende vertrektermijn was verlopen, maar aan hem nog de voorzieningen in het kader van de Rva werden verstrekt waaronder de COA-uitkering. Appellant was weliswaar uitgeprocedeerd, maar er werden met hem zogenaamde vertrekgesprekken gevoerd teneinde hem te wijzen op zijn verplichtingen uit hoofde van de Vreemdelingenwet. Blijkens het verslag van het vertrekgesprek d.d. 13 december 2007, alsmede het genoor ter gelegenheid van de inbewaringstelling op 19 december 2007, was appellant bereid zijn medewerking te verlenen aan zijn vertrek uit Nederland en bereid hiervoor de benodigde activiteiten te ondernemen. Door de regievoerder van DT&V heeft appellant hiervoor, blijkens de rapportage van het vertrekgesprek d.d. 13 december 2007, nog de gelegenheid tot begin januari 2008 gegeven en ten onrechte is dan ook het verlopen van de vertrektermijn aan de opgelegde maatregel van vreemdelingenbewaring ten grondslag gelegd.

7.
Bovendien beschikte appellant nog over de Rva-voorzieningen, waaronder de COA-uitkering. Niet in te zien valt weswege een dergelijk uitkering niet aangemerkt kan en dient te worden als voldoende middelen van bestaan, waarover appellant zelfstandig kan beschikken.

8.
Daarnaast had appellant de beschikking over een vaste woon- of verblijfplaats, te weten zijn kamer op het AZC. Aldaar verbleef hij weliswaar niet permanent, maar wel was hij dusdanig frequent op het AZC aanwezig dat gesproken kan worden van een vaste woon- of verblijfplaats. Immers appellant moest zich wekelijks melden bij de Vreemdelingendienst van het AZC en was dientengevolge op die vaste woon- en verblijfplaats voor de autoriteiten beschikbaar cq. traceerbaar. Ook stond hij op dit adres ingeschreven in de Gemeentelijke Basisadministratie.

9.
Gezien het voormelde heeft de Rechtbank ten onrechte overwogen dat verweerder de voornoemde gronden aan de inbewaringstelling ten grondslag heeft kunnen leggen. De uitspraak van de Rechtbank kan dientengevolge niet in stand blijven.

Grief II:

De Rechtbank heeft door op pagina 3, eerste alinea, te overwegen dat verweerder voldoende voortvarend heeft gehandeld, miskend dat de Staatssecretaris van Justitie uiterlijk op 2 januari 2008 (derhalve binnen 14 dagen na de datum van de inbewaringstelling) een aanvraag om een laissez-passer bij de autoriteiten van het land van herkomst had moeten indienen en dientengevolge in casu niet aannemelijk heeft gemaakt met voldoende voortvarendheid aan de uitzetting van appellant te hebben gewerkt.

Toelichting:

10.
Namens appellant is in beroep aangevoerd dat door verweerder onvoldoende voortvarend is gewerkt aan de uitzetting van appellant. Uit het dossier is immers gebleken dat op 19 december 2007 de inbewaringstelling heeft plaatsgevonden. Vervolgens heeft er op 20 december 2007 een identiteitsgehoor door de Vreemdelingendienst te Deventer heeft plaatsgevonden, waarna het dossier op 21 december 2007 is overgedragen aan de Dienst Terugkeer & Vertrek. Nadien hebben er geen uitzettingshandelingen meer plaatsgevonden, zodat ten tijde van de behandeling van het beroep ter zitting van de Rechtbank niet is gebleken dat verweerder niet met voldoende voortvarendheid aan de uitzetting van appellant heeft gehandeld.

11.
Door verweerder is op 3 januari 2008, voorafgaand aan de behandeling ter zitting, een telefoonnotitie overgelegd waaruit blijkt dat er een vertrekgesprek (kennelijk ter nadere vaststelling van de identiteit) met appellant heeft plaatsgevonden. Tevens is er op 21 december 2007 een aanvraag tot het verkrijgen van een laissez-passer verzonden naar de Afdeling Laissez-passer van de DT&V en deze aanvraag is vervolgens op 2 januari 2008 compleet gemaakt. Uit de telefoonnotitie blijkt voorts dat niet uit de ter beschikking staande gegevens blijkt of de genoemde lp-aanvraag als was verzonden aan de autoriteiten van Libanon.

12.
Namens appellant is ter zitting aangevoerd dat uit deze telefoonnotitie en de overige door verweerder overgelegde stukken niet blijkt dàt en wanneer de lp-aanvraag is ingevuld en wanneer en door wie deze lp-aanvraag vervolgens is doorgezonden naar de Afdeling Laissez-Passer van de DT&V. Immers een afschrift van de lp-aanvraag is niet bij de stukken gevoegd. Bovendien is het dossier door de Vreemdelingendienst te Deventer, na een identiteitsgehoor op 20 december 2007, op 21 december 2007 doorgezonden naar DT&V (zie telefoonnotitie verweerder d.d. 28 december 2007). Uit het dossier blijkt niet dat vervolgens op dezelfde dag dit dossier door DT&V is ontvangen en tevens op dezelfde dag een lp-aanvraag is verzonden naar de Afdeling Laissez-Passer van de DT&V. De uitleg die verweerder ter zitting heeft gegeven is door de Rechtbank ten onrechte als niet onwaarschijnlijk aangemerkt.

13.
Namens appellant is aangevoerd dat hierdoor, nu bovendien geen sprake is van bijzondere niet aan verweerder toe te rekenen omstandigheden, door verweerder niet aannemelijk is gemaakt dat binnen een redelijke periode uitzettingshandelingen zijn verricht en verweerder derhalve niet met voldoende voortvarendheid aan de uitzetting heeft gewerkt (zie ook: ABRS

d.d. 29 augustus 2007, nr. 200705221/1, JV 2007/470). De opgelegde maatregel is dientengevolge vanaf het begin onrechtmatig, hetgeen dient te leiden tot opheffing van de opgelegde Maatregel van Vreemdelingenbewaring (verwezen is naar ABRS d.d. 29 augustus 2007, 20070521/1, LJN: BB 3120 en ABRS d.d. 29 oktober 2007, 200706826/; LJN BB7228).

Gezien het voormelde kan de uitspraak van de Rechtbank niet in stand blijven.

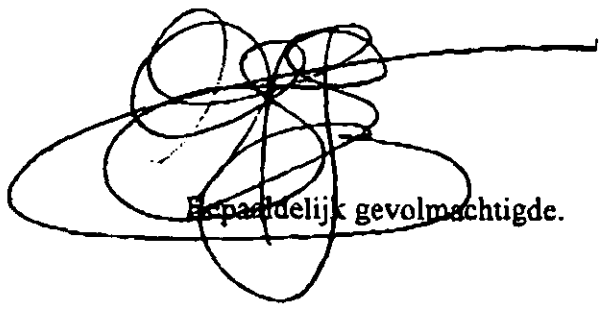
Conclusie:

14.
Gelet op hetgeen hiervoor is aangevoerd kan de uitspraak van de Rechtbank niet in stand blijven.

REDENEN WAAROM:

Appellant Uw College verzoekt de uitspraak van de Vreemdelingenkamer van de Rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle, d.d. 10 januari 2008, verzonden op gelijke datum, Awb 07/47521 VRONTN GC, te vernietigen en, doende wat de Rechtbank had behoren te doen, het inleidende beroep gegrond te verklaren alsmede de Maatregel van Vreemdelingenbewaring op te heffen onder toekenning van een schadevergoeding aan appellant, met veroordeling van verweerder/de Staat in de kosten van het geding.

Almelo, 17 januari 2008

Bijzonder gevolmachtigde.

Bijlagen:
- uitspraak Vreemdelingenkamer Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, d.d. 10 januari 2008, verzonden op gelijke datum, Awb 07/47521 VRONTN GC.